

“मीठे बच्चे- तिमी रूहानी यात्रामा छौ, तिमी यस मृत्युलोलमा फर्केर आउनु पदैन, तिमी उद्देश्य हो मनुष्यबाट देवता बन्नु र बनाउनु।”

प्रश्न:- १६ कला सम्पूर्ण बन्नेहरूको निशानी के हुन्छ?

उत्तर:- १- उनीहरूले ज्ञान रत्नबाट आफ्नो झोली राम्रो सँग भरेर अरूको पनि भर्छन्। ज्ञान रत्नको दान गरेर आफ्नो पद उच्च बनाउँछन्। २- उनीहरू पक्का महावीर हुन्छन्, उनलाई मायाले अलिकति पनि हल्लाउन सक्दैन। उनीहरू सुरु देखि अन्त्यसम्म अखण्ड अचल रूपमा चलिरहन्छन्।

प्रश्न:- पापबाट मुक्त भएर पुण्य आत्मा बन्ने युक्ति के हो?

उत्तर:- यस अन्तिम जन्मको कहानी बाबालाई सुनाएर राय लेऊ। साथ-साथै बाबालाई याद गरेर ज्ञान रत्नको दान गर्दै गर, तब पुण्य आत्मा बन्छौ।

गीत:- भोलेनाथ से निराला...

ओम् शान्ति। बाबाले ओम्को अर्थ सम्झाउनु भएको छ। बाबा पनि भन्नुहुन्छ- ओम् शान्ति। ओम् शान्ति। आत्माको आफ्नो स्वरूप वा लक्ष्य शान्ति हो। आत्माको धर्म शान्त हो। बाबाले पनि आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ। जस्तो परमपिता परमात्माको परिचय त्यस्तै आत्माहरूको। मनुष्यले ओम्को अर्थ कति लामो गर्छन्। ओम् अर्थात् भगवान् पनि भनिदिन्छन्। भोलानाथको पनि महिमा छ। भोलानाथ शंकरलाई भनिदैन किनकि शंकरले आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य सम्झाउँदैनन्। त्यो त भोलानाथले नै बताउनुहुन्छ। भोलानाथले वर्सा दिनुहुन्छ, शंकरले वर्सा दिदैनन्। यस्तो पनि होइन शंकरले कुनै शान्ति दिन्छन्। शान्ति दिनको लागि पनि साकारमा आएर सम्झाउनु पर्छ। शंकर त साकारमा आउँदैनन्। भोलानाथले नै शान्ति, सुख, सम्पत्ति, लामो आयु पनि दिनुहुन्छ। हरेक चीज अविनाशी दिनुहुन्छ किनकि अविनाशी बाबा हुनुहुन्छ, वर्सा पनि अविनाशी दिनुहुन्छ। ड्रामालाई पनि अविनाशी भनिन्छ। हदका ड्रामा वा नाटक त अहिले बनेका हुन्। यो त अनादि ड्रामा हो। यो बेहदको नाटक हो। स्थूल नाटक मनुष्यको हुन्छ। ती त दोहोरिन्छन्। जसरी कंस वधको खेल बनाइएको छ फेरि त्यही खेल देखाउँछन्। यो बेहदको ड्रामा सत्ययुगबाट सुरु हुन्छ। कलियुगको अन्त्यसम्म समाप्त भएर फेरि दोहोरिन्छ। भनिन्छ- विश्व दोहोरिन्छ। कुनचाहिँ विश्व? अवश्य सत्ययुगी विश्व जुन थियो त्यो अब दोहोरिन्छ। आधा कल्प पछि पुरानो विश्वको इतिहास-भूगोल दोहोरिन्छ। नयाँलाई दिन, पुरानोलाई रात भनिन्छ। यी सबै कुरा बाबाले सम्झाउनुहुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ ज्ञानसागर। सुरु देखि अन्त्यसम्म ज्ञान लिनु छ। पढ्नु छ। त्यो पढाइ १५-२० वर्ष चल्छ। यो धेरै ठूलो परीक्षा हो, यसको उद्देश्य हो मनुष्यबाट देवता बन्नु। शिरमा जति पनि पाप छन् ती सबैलाई जलाउनु छ। यसको लागि बाबाले रूहानी यात्रा सिकाउनु भएको छ। जहाँबाट फर्केर यस मृत्युलोकमा आउनु पदैन। लौकिक यात्रा त जन्म-जन्मान्तर धेरै गन्थ्यौ, तिमी बच्चाहरूले आदिलाई पनि जानेका छौ, मध्यलाई पनि जानेका छौ। मध्यमा कति ठूला-ठूला कुरा

हुन्छन्। रावण राज्य सुरु हुन्छ। भक्तिमार्ग सुरु हुन्छ। मनुष्य भ्रष्टाचारी बन्न सुरु हुन्छन्। सम्पूर्ण भ्रष्टाचारी बन्न आधाकल्प लाग्छ। मायाको राज्य द्वापरदेखि सुरु हुन्छ। त्यसैले भक्ति र रावण राज्य दुवै गिर्ने नाम हुन्। भक्ति पछि भगवान् मिल्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले सबैभन्दा धेरै भक्ति गर्छौ। फेरि ज्ञान पनि तिमीले नै लिन्छौ। ज्ञान र भक्तिको संगममा तिमीमा वैराग्य हुनु पर्छ। तिमीले संन्यास गर्छौ ५ विकारको। उनलाई सिकाउनेवाला शंकराचार्य हुन्, उनको हो हठयोग। अनेक प्रकारका योग सिक्छन्। घरबार छोडेर ब्रह्म सँग योग लगाउँछन्। उनलाई तत्त्वज्ञानी, तत्त्वयोगी भनिन्छ। ज्ञान पनि दिन्छन् तत्त्वको। सम्झन्छन्— चक्र घुम्छ, हामीले पार्ट खेल्छौ। यो कुरा उनको अगाडि यस्तो छ, जस्तो बाँदरको अगाडि डमरू। अब बाँदर समान मनुष्यलाई मन्दिर लायक बनाउनको लागि यो ज्ञान डान्स गर्नुहुन्छ, ज्ञान डान्सलाई उनीहरूले डमरू नाम राखे। अझ भन्छन्— रामले बाँदर सेना लिनुभयो। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— तिमीहरू सबै बाँदर थियो। शिवबाबाले ज्ञान डमरू बजाएर बाँदरबाट मन्दिर लायक बनाउनु हुन्छ। उनीहरूले सम्झन्छन्— लंकामा रावणको राज्य थियो। बाबा भन्नुहुन्छ— सारा दुनियाँ सागरको बीचमा खडा छ। यस समयमा सारा दुनियाँमा रावण राज्य छ। उनीहरूले हदको कुरा सुनाउँछन्। बाबा त बेहदको रहस्य सम्झाउनुहुन्छ। सारा दुनियाँ रावणको जंजिरमा फँसेको छ। सारा दुनियाँलाई विकारको कारण पतित भनिन्छ। पतितहरूले पुकार्छन्— हे पतित-पावन आउनुहोस्, आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस्। आत्मा नै पावन बनेर फर्केर घरमा जानु पर्छ। तिमीलाई थाहा छ— एक बाबाका बच्चा हामी भाइ-बहिनी हौं। त्यसैले अवश्य प्रजापिता ब्रह्मा पनि हुनु पर्छ। शिवबाबा भन्नुहुन्छ— तिमी निराकार आत्माहरू शिववंशी हौ फेरि साकारमा भाइ-बहिनी बन्छौ। निराकार रूपमा सबै भाइ भाइ हौ। फेरि प्रजापिता ब्रह्मा साकारमा आएपछि तिमीहरूलाई भाइ-बहिनी बनाउनुहुन्छ। रूहानी रूपले भाइ-भाइ र शारीरिक रूपमा भाइ-बहिनी हौ। त्यसैले यो निश्चय राख्नु पर्छ— हामी शिववंशी प्रजापिता ब्रह्माकुमार-कुमारी हौं। वर्सा मिल्छ बाबा सँग। बाबालाई अविनाशी सर्जन पनि भनिन्छ। हरेकको कर्म बन्धन अलग-अलग छ। बाबा आएर कर्म, अकर्म र विकर्मको गति सम्झाउनुहुन्छ। हरेकले आ-आफ्नो जीवन कहानी सुनाउनु पर्छ। यो त जानेका छौ— द्वापर देखि लिएर तिमी पतित बन्छौ। अब यो तिम्रो अन्तिम जन्म हो, जे जस्तो पाप गरेको छौ, त्यो सबै जम्मा हुँदै आएको छ। अब हामीले पुण्य जम्मा गर्नु छ। यतिका जन्मको पाप कसरी काटिन्छ र हामी पुण्य आत्मा कसरी बन्छौं? बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नुहो भने तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ। ज्ञान रत्नको पनि दान गर्नु पर्छ। जसले धेरै दान गर्छन् उनले उच्च पद पाउँछन्। यहाँ जस्तो दान अरू कसैले पनि गर्दैन। अब उनलाई कहाँबाट मिल्छ? बेहदका बाबा सबैभन्दा ठूला दानी हुनुहुन्छ। बाबा आएर जीवनदान दिनुहुन्छ। झोली भरेर तृप्त गर्नुहुन्छ। आफ्नो झोली धेरै वा थोरै भर्नु— यो त बच्चाहरूमा भर पर्छ। नम्बरवार झोली भर्छन्। कति ब्राह्मण-ब्राह्मणी छन्। कति सेन्टर छन्। वृद्धि हुँदै जान्छ। शिवबाबाको वंशवृक्ष अविनाशी छ। यो फेरि साकार वंशवृक्ष बन्छ। ड्रामा अनुसार शूद्रबाट ब्राह्मण बन्नु नै छ। तिमी नबन— यो हुन सक्दैन। ड्रामा अनुसार यति बन्नु छ जति ड्रामा अनुसार बनेका थिए, तिनै सत्ययुगका देवता बन्छन्। वृक्षको वृद्धि भइरहन्छ। कति त खस्छन्। कोही त यस्ता पक्का महावीर बन्छन् जसलाई मायाले हल्लाउन सक्दैन। उनीहरू अखण्ड अचल

रहन्छन्। अखण्ड अर्थात् सुरु देखि लिएर चल्दै आउँछन्। महावीर पनि तिमी बच्चाहरूलाई भनिन्छ। अचल स्थिर बन्नु छ, यस्तो त कसैले भन्न सक्दैन, हामी १६ कला बनिसकेका छौं। बन्नु अवश्य छ। १६ कला सम्पूर्णको निशानी के हो? जसले राम्रो सँग आफ्नो झोली भरेर अरूको भर्छन्। ड्रामा अनुसार कल्प पहिले जसले ज्ञानको धारणा गरेका छन्, उनीहरूले नै गर्छन्। हामीले साक्षी भएर देख्छौं। पुरुषार्थ त अवश्य गर्नु पर्छ। पुरुषार्थ विना प्रारब्ध मिल्न सक्दैन। उनीहरू सबै मनुष्यले मनुष्यद्वारा पुरुषार्थ गर्छन्। शास्त्र पनि मनुष्यहरूले बनाएका हुन्। अब तिमीलाई परमपिता परमात्माको श्रीमत मिल्छ। उच्चभन्दा उच्च हुनुहुन्छ भगवान्। उच्चभन्दा उच्च उहाँको धाम छ। बाबा आउनु भएको छ सुखधाम र शान्तिधामको मालिक बनाउन। सबैलाई शान्तिधाममा लिएर जानुहुन्छ। कति ठूलो बेहदका पण्डा हुनुहुन्छ। उहाँ एक हुनुहुन्छ, बाँकी लौकिक यात्रामा लिएर जाने त अनेक पण्डा छन्। कुम्भको मेलामा धेरै पण्डा हुन्छन्। यो सच्चा-सच्चा कुम्भको मेला हो। तर पण्डा एउटै हुनुहुन्छ। तिमी हौ पाण्डव सेना। उनीहरूले त ५ पाण्डव देखाएका छन्। वास्तवमा गायन यिनको छ। यी हुन् शक्ति सेना, वन्दे मातरम्। मुख्य हो भारतवर्ष। बाबा सबैका माता-पिता हुनुहुन्छ, सबैलाई पावन बनाउनुहुन्छ। कृष्णलाई त सबैले मान्दैनन्। कृष्णको नाम गीतामा राख्नाले त्यति उच्च तीर्थ सम्झ्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ— गीता पढ्दा-पढ्दा मनुष्यको के हाल भएको छ। बाबाले त सबैलाई वर्सा दिनुहुन्छ। ज्ञान त अथाह छ। सागरलाई मसी बनायो भने पनि बेअन्त्य, अन्त्य पाउन सकिदैन। गीतामा शिवाय नमः को बदलामा कृष्णको नाम राखिदिएका छन्। अब तिमी अन्धाको लट्ठी बन्नु छ। बाबाको परिचय दिनु छ, उच्चभन्दा उच्च को हुनुहुन्छ? परमपिता परमात्मा। वर्सा कसबाट मिल्छ? उहाँबाट। कल्प पहिले पनि ब्रह्माद्वारा वर्सा लिएका थियौं। स्थापना भएको थियो। वर्णहरू अवश्य फर्किनु पर्छ। तिमी शूद्रबाट ब्राह्मण बनेका छौ। ब्राह्मणद्वारा यज्ञ रचिन्छ। तिमी हौ सच्चा ब्राह्मण, उनीहरू हुन् झूटा ब्राह्मण। भगवानुवाच— म तिमी बच्चाहरूलाई राजयोग सिकाउँछु। यहाँ तिमीलाई भगवान्ले पढाउनुहुन्छ। त्यहाँ मनुष्यले मनुष्यलाई पढाउँछन्। सबैलाई पहिले बाबाको परिचय दिनु पर्छ। परमपिता परमात्मा सँग तपाईंको के सम्बन्ध छ? कति धेरै सम्झाए पनि फेरि भन्छन् परमात्मा सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। पत्थरबुद्धि छन्। अरे हामीले सम्बन्ध सोध्छौं, सर्वव्यापीको सम्बन्ध हुन्छ र? प्रदर्शनी गर्दै गयौ भने वृद्धि हुँदै जान्छ। तिमीलाई धेरै मत मिल्दै जान्छ। बाबा लेखिरहनुहुन्छ— धर्मका नेता आदिलाई निमन्त्रण आदि दिनु पर्छ। फेरि पहरा पनि पूरा राख्नु पर्छ। यदि तिमीले यी दुई तीन कुरा सिद्ध गर्नु भन्ने उनीहरू सबैको धन्धा नै ठण्डा हुन्छ।

त्यसैले बच्चाहरूले सेवा जोड-तोडले बढाउनु पर्छ। धेरैले सम्झन्छन् पनि। तर बाहिर निस्केपछि खतम। सृष्टिचक्रलाई बुझ्नु, त्यो मुश्किल छ। जो सही गरेर जान्छन् उनलाई फेरि चिठ्ठी लेख्नु पर्छ— तपाईंले फर्म भरेर फेरि किन सुत्नुभयो? मेहनत गर्नु पर्छ तर ड्रामा अनुसार जो बच्चाहरूले मेहनत गरेका छन् त्यो ठीक छ। ड्रामामा जो थियो त्यो दोहोरियो। जति सेवा बढ्नु थियो, जति ब्राह्मण बन्नु थियो त्यति बनेका छन्। वृद्धि हुँदै जान्छ। कसैले सेकेन्डमा बाबालाई चिन्ने छन्। कोही ७ दिनमा, कोही एक महिनामा, कोही चल्दा-चल्दै शिथिल हुन्छन्। फेरि सञ्जीवनी बूटीबाट खडा हुन्छन्। बच्चाहरूलाई थाहा छ—

श्रीमत अनुसार हामी स्वर्ग बनाउने जिम्मेवार छौं। श्रीमतद्वारा स्वर्गवासी बनाउनु छ। यो खेल हो। अब तिमी शिवालयमा जान्छौ। पहिले तिमी स्वर्गवासी थियौ फेरि यति जन्मपछि रावणले नर्कवासी बनाउन सुरु गर्‍यो। अहिले पूरा नर्कवासी, कंगाल बनेका छौ।

बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी बच्चाहरू स्वदर्शन चक्रधारी बन्छौ। रावणको शिर काट्छौ। रावण दुश्मन माथि विजय प्राप्त गर्छौ। रावण विदेशी हो। हाम्रो रामराज्य थियो। अब सारा दुनियाँ रावणबाट हराइएको छ। यो शोक वाटिका हो। सत्ययुग अशोक वाटिका हो। यहाँ अशोक होटल नाम राखेका छन्। जसरी संन्यासीहरूले शिव नाम राखेका छन्। शिव र विष्णुको माला प्रख्यात छ। ब्राह्मणको माला बन्न सक्दैन। कृष्णको पनि माला बन्न सक्दैन। यो हो रुद्र माला। विष्णुको माला प्रवृत्ति मार्गको हो। मनुष्यहरूले भन्छन्— यिनीहरू जस्तै पावन बनाउनुहोस्। लक्ष्म्य-उद्देश्य सामुन्ने खडा छ। तिमी श्यामबाट सुन्दर बनिरहेका छौ। पुरानो दुनियाँलाई लात माछौं। कृष्णको आत्मा गोरो थियो, त्यसैले स्वर्गको गोला उनको हातमा दिइएको छ। कृष्ण, नारायण, शिवलाई पनि कालो बनाइदिइएका छन्! जो शिव सर्वका रचयिता हुनुहुन्छ, उहाँलाई पनि चिनेका छैनन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबा समान मनुष्य आत्माहरूलाई जीवनदान दिनु छ। बेहदका बाबाबाट दान लिएर अरूलाई दिनु पर्छ। महादानी अवश्य बन्नु छ।
- २) स्वदर्शन चक्रधारी बनेर रावणको शिर काट्नु छ। बेहदको वैरागी बनेर विकारको संन्यास गर।

वरदानः— ड्रामामा समस्यालाई खेल सम्झेर एक्चुरेट पार्ट खेल्ने हीरो पार्टधारी भव

हीरो पार्टधारी त्यसलाई भनिन्छ, जसको कुनै पनि कर्म साधारण हुँदैन। हरेक पार्ट एक्चुरेट हुन्छ। जस्तोसुकै समस्या होस्, जस्तोसुकै परिस्थिति होस्, कसैको अधीन होइन, अधिकारी बनेर समस्यालाई यसरी पार गर्छन् मानौं खेल-खेलमा पार गरिरहेका छन्। खेलमा सधैं खुशी रहन्छ, चाहे जस्तोसुकै खेल होस्, बाहिरबाट रुने पनि पार्ट होस् तर भित्र यही रहन्छ— यो सबै खेल हो। खेल सम्झनाले ठूलो समस्या पनि हल्का बन्छ।

स्लोगनः— जो सधैं प्रसन्न रहन्छ, उही प्रशंसाको पात्र हुन्छ।